

stensberettigelse. Og det kan godt med den forelåede bestyrelsessammensætning virke, som om bestyrelsen vil kunne trække institutionen væk fra den sektor, som institutionen faktisk er sat i verden til at betjene, og det synes vi er et problem.

Kl. 20.50

Det har længe været god latin at tale for, at sektorforskningen skulle yde et bidrag til uddannelsesopgaven. Det fremgår dog ikke lysende klart af forslaget, på hvilken måde dette skal foregå, eller hvilke kvalitetskrav et universitet kan stille til undervisning, vejledning, bedømmelse osv., og det forekommer alt for løst, at det blot henvises til at blive løst via en ministerbeføjelse.

En række andre spørgsmål kunne rejses her. Afgørende er det dog, at vi får fuldt overblik over lovforslagets konkrete virkninger for de eksisterende forskningsinstitutioner. Hvor store midler er egentlig basismidler? Hvor store midler skal i åben konkurrence? Hvordan sikres det, at der i en konkurrencemodell er forskning nok – hvis man kan sige det på den måde – til at varetage den opgave, det er at støtte myndighedsudøvelsen? Det er spørgsmål, som der står meget store spørgsmålstejn efter, når man har læst lovforslaget og bemærkningerne.

Jeg forventer, at vi fra radikal side vil kunne støtte forslaget efter en positiv og åben proces, sådan som ministeren plejer at tilrettelægge den i forbindelse med et forslags behandling, både i udvalget og givetvis også i egentlige forhandlingsmøder.

Vi vil meget gerne kunne støtte forslagene, når der er svaret på de stillede spørgsmål, og vi håber også, der er åbenhed i forhold til de ændringer, som også andre ordførere har efterspurgt i forbindelse med førstebehandlingen. Vi ser således frem til udvalgsarbejdet.

Vi ser også frem til svarene på de spørgsmål, som fru Anne Grete Holmsgaard varslede at stille i forhold til L 14, som også behandles her. Vi er positivt indstillet, men vil lade vores endelige stillingtagen afhænge af svarene på disse spørgsmål.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Først og fremmest tak for de faldne bemærkninger, både de særdeles positive og så de lidt kritiske. Der blev stillet en række spørgsmål, som jeg til en begyndelse meget gerne vil bekræfte, at vi selvfølgelig skal gøre vores allerbedste for at bevare.

Der var kommentarer til stort set samtlige de områder, der er nævnt i forslaget. En del af de ting, der blev berørt, vil det jo selvfølgelig være mest passende at drøfte i udvalget, men – for at følge op på fru Margrethe Vestagers sidste bemærkning – jeg vil også tro, at det kunne være en meget god idé, at vi tager en drøftelse, som vi har haft tradition for i forbindelse med andre lovinitiativer på dette ministerområde.

Men et par ting har jeg dog lyst til lige at knytte et par kommentarer til. Hvis jeg skal starte med økonomien og ikke mindst i relation til, hvilket niveau vi skal ligge på i forhold til sektorforskningen, så vil jeg gerne allerførst sige, at nu skal vi være opmærksomme på, at det lovforslag, vi behandler her, jo først er beregnet til at træde i kraft den 1. januar 2005. Det vil sige, at vi jo altså har en runde mere med finansloven næste år, hvor vi – i hvert fald sådan som det er lagt op til fra regeringens side efter anmodning fra universiteter og forskningsmiljøerne i det hele taget – har placeret pengene på en sådan måde, at vi har fået et niveau, der nu er ens i finanslovens første år og de tre overslagsår.

Derfor vil der næste år være mulighed for, at vi kan drøfte, hvordan de midler, der er afsat i 2005 indtil videre, skal fordeles. Netop når vi ser på sektorforskningen med den ændring, der allerede er sket i forhold til tidligere, nemlig den reducering, der er sket, bl.a. ved fusioner, hvor vi er kommet fra 25 og ned på 17, så er det jo svært at sammenligne økonomien direkte, da det jo er svært sammenligneligt alene på grund af antallet.

Netop på grund af de store ændringer, også inden for sektorforskningen, tillader jeg mig at betragte økonomien samlet set. Det vil sige, som det fremgår af dette års finanslovsforslag, at så er der ca. 9,5 mia. kr. i de 4 kommende år.

Kl. 20.55

Så bliver det et spørgsmål om, hvordan vi skal fordele dem, men jeg synes ikke, det er rimeligt, når fru Lene Jensen bruger udtrykket nedskæringspolitikken. Som sagt er det svært at gå ind og fokusere alene på et område som det, vi har til behandling her i aften, sektorforskningen, i lyset af de ændringer, der allerede er iværksat, og dem, der venter forude. Derfor synes jeg, at udgangspunktet må være, at vi har den der meget konstante bevilling hen over årene, som vi så må forhandle, når vi skal tage stilling til de enkelte finanslove.

Fru Lene Jensen, fru Margrethe Vestager og også fru Anne Grete Holmsgaard var inde på